

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) R. Ž., b) J. Ž.**, zastoupených JUDr. Janem Camrdou, advokátem se sídlem Benešov, Masarykovo nám. 225, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2009, č. j. 10 Ca 93/2007 - 138,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 19. 11. 2009, č. j. 10 Ca 93/2007-138, zamítl žaloby, kterými se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného, vydaných dne 3. 1. 2007, pod sp. zn. SZ 149908/2006/KUSK ÚSŘ/Pe, č. j. 177756/2006/KUSK a pod sp. zn. SZ 149933/2006/ KUSK ÚSŘ/Pe, č. j. 01032/2007/KUSK. Těmito správními rozhodnutími byla zamítnuta odvolání žalobců proti usnesení Městského úřadu Týnec nad Vltavou, stavebního úřadu, jimiž byla zastavena řízení o žádosti o obnovu řízení ve věci sloučeného územního a stavebního řízení na stavbu rodinného domu č.p. 9, na pozemku st. p. 21 v k. ú. Dunávice. Městský soud řízení o žalobě žalobkyně a) a žalobce b) spojil ke společnému projednání a rozhodnutí, neboť se jedná o totožné věci. Rozsudek ve věci byl zástupkyni žalobců doručen dne 23. 12. 2007, a to do vlastních rukou, jak vyplývá z potvrzené doručky, která je součástí soudního spisu.

Proti rozsudku byla žalobci, respektive jejich právním zástupcem, podána kasační stížnost, a to dne 20. 1. 2010 v 15 hod. 15 minut, osobně na podatelně Městského soudu v Praze, pracoviště Hyberská.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Jednou z podmínek řízení je i podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle odst. 2 tohoto

ustanovení platí, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V nyní projednávaném případě byl dnem určujícím počátek běhu lhůty, ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s., den doručení písemného vyhotovení rozsudku městského soudu právní zástupkyni žalobců – t. j. středa 23. 12. 2009. V rozsudku byli žalobci poučeni o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti připadl na středu 6. 1. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Tento den byl tedy rozhodující z hlediska posouzení včasnosti podané kasační stížnosti, když nejpozději tohoto dne mohl být příslušný úkon (podání kasační stížnosti) učiněn u soudu (Městského soudu v Praze nebo přímo Nejvyššího správního soudu – viz ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s.) nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

Tím, že písemnost obsahující kasační stížnost byla osobně doručena na městský soud až dne 20. 1. 2010, nelze než konstatovat, že kasační stížnost byla podána až po uplynutí zákonem stanovené lhůty a jde tedy o návrh podaný opožděně.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

S ohledem na skutečnosti výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost žalobců, ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), usnesením odmítnout.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu